

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 18. marts 2013
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: SUMSBPE
Sags nr.: 1300806
Dok nr.: 1160110

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 5. februar 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 367 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Benedikte Kiær (KF).

Spørgsmål nr. 367:

”Vil ministeren redegøre for udviklingen i brugen af tvangshandlinger over for børn og unge i psykiatrien, set i forhold til opgørelsen fra bestyrelsesmødet i Danske Regioner den 26. oktober 2012 der viser, at det i forhold til voksne generelt er lykkedes at reducere brugen af bæltefikseringer med 7,3 procent mens tvangsmæssig brug af beroligende medicin steget med 11,4 procent?
<http://www.regioner.dk/Om+ Danske+Regioner/Dagsordener/Dagsordener+for+bestyrelsesmøder+i+2012/Dagsorden+for+bestyrelsesmøde+den+26,-d-,+oktober+2012/Punkt+12+-+26,-d-,+oktober+2012.aspx>”

Svar:

Som det fremgår af opgørelserne over anvendelse af tvang i børne- og ungdomspsykiatrien i min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 366 fra Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg (Alm. del), er der færre *personer* på de børne- og ungdomspsykiatriske afdelinger, der er blevet udsat for bæltefikseringer (tvangsfikseringer) i 2012 end 2011, men antallet af bæltefikseringer er steget i samme periode. Imidlertid viser de foreløbige tal, at antallet af bæltefikseringer i 2012 er faldet i forhold til i 2010. Samtidig er anvendelsen af beroligende medicin i børne- og ungdomspsykiatrien steget fra 2011 til 2012 både i forhold til antal personer og antal indgivelser af beroligende medicin.

Jeg vil i øvrigt henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. 44 fra Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg den 8. november 2013 samt bilag 1 til besvarelsen, som var baseret på tal fra Statens Serum Institut både for voksenpsykiatrien som for børne- og ungdomspsykiatrien.

Det fremgår heraf, at anvendelse af tvang i børne- og ungdomspsykiatrien generelt er faldende, mens det samme desværre ikke er tilfældet i voksenpsykiatrien. Det gælder også i forhold til såvel tvangsfiksering som anvendelse af beroligende medicin.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Susanne Beck Petersen